

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku Z. D.

przy uczestnictwie Ka. D.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 października 2010 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 kwietnia 2010 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek uczestniczki postępowania - K. D. o przyznanie od wnioskodawcy kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym. Sąd ten stwierdził, że pełnomocnik uczestniczki, reprezentujący ją przed sądami *meriti*, nie wykazał skutecznego umocowania tej uczestniczki do reprezentowania jej przed Sądem Najwyższym po wniesieniu złożenia odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik uczestniczki wnosił o jego zmianę i przyznanie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym oraz kosztów zainicjowanego postępowania zażaleniowego. Wyjaśnił, że zaskarżone postanowienie jest sprzeczne z istotnymi ustaleniami Sądu z treścią zebranego materiału w sprawie i narusza przepis art. 91 k.p.c. o zakresie pełnomocnictwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnoszący zażalenie pełnomocnik uczestniczki postępowania utrzymuje, że uzyskał umocowanie do występowania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym i jego działanie [m.in. złożenie odpowiedzi na skargę kasacyjną i wniosku o przyznanie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów zastępstwa procesowego; art. 203 § 3 k.p.c, k. (...) akt] wywołało odpowiednie skutki procesowe dla uczestniczki postępowania.

Stanowisko takie nie jest uzasadnione. Zarządzeniem z dnia 26 lutego 2010 r. pełnomocnik uczestniczki postępowania został zobowiązany do „uzupełnienia pełnomocnictwa przez wskazanie, czy jest to pełnomocnictwo do reprezentowania uczestniczki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym” [k. (...)]. Z treści złożonego pełnomocnictwa z dnia 10 lutego 2010 r. istotnie bowiem nie wynikało to, że obejmowało ono także postępowanie kasacyjne przed Sądem Najwyższym. Sąd drugiej instancji trafnie uznał, że ze złożonego w dniu 8 marca 2010 r. dokumentu, zawierającego oświadczenie pełnomocnika uczestniczki postępowania, również nie wynika upoważnienie do reprezentowania uczestniczki w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym. Była to decydująca i zarazem wystarczająca przyczyna oddalenia wniosku uczestniczki o przyznanie jej kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 203 § 3 k.p.c. (umocowanie w istocie nie zostało skutecznie udzielone w omawianym zakresie). Odpowiednie pełnomocnictwo zostało złożone dopiero w toku postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym, co pozwoliło występować pełnomocnikowi uczestniczki w toku tego postępowania.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie uczestniczki postępowania jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).